

Ода науци

У зору када се све открива
Фестивал науке се у играоницу претвара,
Отвара зелене кације града,
Хор игица и деце
Нову музику запева гада,
Као малу сузу на длану
Успомене на Фестивал чувам
У ковчегу званом срце,
А отварам само у једном дану:
На извору овом да окуни и напоји жедне...
Нека се отворе врата граду,
Нека се стазе поспе цвећем,
Нека свету поделе будилнице
И отворе срца и сву нашу наду.
Као малу сузу на длану
Успомене на Фестивал чувам
У ковчегу званом срце,
А отварам само у једном дану:
Са жељом да нам дођу још много лета
Сва деца и научници света,
Да се населе и да се срећна љубе
У лепоти овој нека се изгубе
Нека се враћају ко птице селице
Жедне воде хладне
И гладне пшенице белице.
Топлина нека душу греје
У грудима срце нека јаче бије
Када се оглед нови изведе
и робот покрене,
застава науке нека ђсе гордо вије,
јер топла рука Фестивала пригрлила мене
научна открића људска срца плене.

Као малу сузу на длану
Успомене на Фестивал чувам
У ковчегу званом срце,
А отварам само у једном дану...